

prøvning, eventuelt revalidering, eller konstaterer, at der allerede nu skal indgives pensionsansøgning. Hvis vi får strammet op på de regler, er jeg også overbevist om, at ingen personer kommer i klemme, men tværtimod får afkortet den lange sagsbehandlingstid.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt kvittere for evnen til at fremstille noget, der rammer syge mennesker meget hårdt, som et stort socialpolitisk fremskridt.

Fru Lone Møller nævnte, at her var en god lejlighed til at sidestille og ligestille alle, der var på førtidspension. Jeg vil godt spørge: Formoder regeringen, at de mennesker, der nu i 3 måneder bliver frataget et forsørgelsesgrundlag, vil synes, at det er en voldsom klog forenkling og en voldsom klog ligestilling?

Hvis det er rigtigt, at det er udtryk for en retfærdighedshandling, at en gruppe mennesker i 3 måneder fuldstændig ubegrundet mister deres indtægt, hvem bliver så de næste, der skal udsættes for denne retfærdighedshandling? Skal folk på syge- og dagpenge også på et tidspunkt have en karenperiode på 3 måneder, eller skal folkepensionister have det? Her kunne man anvende præcis den samme argumentation: Nu er man startet ét sted, og så skal man sidestille de forskellige befolkningsgrupper, der modtager offentlige overførselsindkomster.

Jeg vil egentlig gerne bede om – og jeg synes, det ville klæde debatten – at Socialdemokratiets ordfører vedstod, hvad det her drejer sig om. Det drejer sig om, at der skal spares 120 mio. kr. på de offentlige udgifter. Socialministeren har udtalt til Radioavisen, at hun ikke synes, det er et klogt forslag eller et rart forslag, men det er nu engang nødvendigt at ramme nogle steder, når man bliver pålagt at spare.

Kunne vi ikke godt bede om kammertonen i denne debat og få det sagt med rene ord: Forslaget rammer nogle folk blytungt. Det rammer syge mennesker, for man er syg, hvis man ansøger om mellemste eller højeste førtidspension.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er et spareforslag, som er en del af regeringens finanslov, og det mener jeg også fremgår af fremsættelses-talen. Men jeg er ikke helt enig i, at vi nu fratager alle deres mulighed for forsørgelse.

Det ligger i forslaget, at mennesker, som ikke har et forsørgelsesgrundlag, stadig vil kunne få kontanthjælp, til deres pensionsansøgninger bliver færdigbehandlede, dog maksimalt i 3 måneder. Men det er korrekt, at der vil være en gruppe, som er underlagt reglerne om forsørgelsesprincipperne, som kan komme i klemme, og derfor må vi i forbindelse med dette lovforslag se at få lavet en bekendtgørelse og lavet nogle aftaler med kommunerne, så vi sikrer, at sagsbehandlingen kommer hurtigere i gang.

Jeg skal gerne sige på Socialdemokratiets vegne, at det er et besparelsesforslag; men uanset hvor vi går ind på det sociale område, er det utrolig svært, og der vil formentlig altid være nogle, som føler, at de bliver ramt meget hårdt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt kvittere for svaret. Jeg synes, vi nærmer os sagens realiteter, nemlig at en gruppe mennesker, der er kendetegnet ved, at de er syge og derfor søger om mellemste og højeste førtidspension, nu i en periode bliver frataget deres levegrundlag.

Jeg vil godt sige, hvem det er. Det er f.eks. de mennesker, der er i den situation, at de lider af en sygdom – det kan være bækkenløsning, det kan være efterveer fra en trafikulykke, eller hvad det nu kan være – og er gift med en person, der tjener en normal løn. Derved falder den familie uden for den almindelige bistandsberegning og mister den ene indkomst.

Forslagsstillerne burde overveje, hvad det betyder, at man skal kæmpe mod et fremadskridende sygdomsforløb, samtidig med at ens økonomiske vilkår bliver forringet med et beløb svarende til et kvartals indtægt. Det er ikke et spørgsmål om, at nogle kan føle noget, som fru Lone Møller sagde. Det, vi taler om, er ikke føleri, det er rå realitet, at nogle mennesker bliver ramt.

Jeg er spændt på at høre – både under udvalgsbehandlingen, men også i øvrigt – hvordan regeringen vil sætte sagsbehandlingstiden for førtidspensionssager ned til maksimum 3 måneder, vel vidende at der i mange af de svære sager skal indhentes f.eks. speciallægeerklæringer. Der skal fantastisk mange offentlige instanser ind. Er det virkelig regeringens skøn? Jeg vil godt bede i hvert fald socialministeren om at forholde sig til senere, om det er muligt at nedbringe tiden til under 3 måneder, for ellers er det jo ligegyldigt, da der alligevel er indført en